[2021] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 874

ਰਾਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 556)

ਜੁਲਾਈ 06, 2021

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ 34 - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ - ਪੀੜਤ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ: ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਘਟਨਾ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏ 1 ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ - ਬੰਦੂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ, ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ -ਏ 1 - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀ ਏ 1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ ਐਸ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 1 ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹਨ - ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਆਯੋਜਿਤ **1. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ**

ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਵੇਖੀ। ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੁਝ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 9] [882- ਜੀ - ਐੱਚ; 883- ਏ - ਬੀ]

1.2 ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 'ਬਿਮਾਰ ਨੋਟ' ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਮਾਰ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 15 ਤੋਂ 20 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 9] [883- ਸੀ - ਐੱਫ]

2. ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ/ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 10] [883- ਜੀ - ਐੱਚ; 884- ਏ]

3. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲੀ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ/ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਤਲ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਤਲ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੋਈ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਘਟਨਾ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਨੇ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੰਦੂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਏ 1 ਨੇ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 11] [884- ਬੀ - ਈ]

4. ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-ਏ-1 ਵਿਚਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀ ਏ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ /ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-1 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 14, 15] [885- ਐੱਫ - ਐੱਚ]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 556

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 10.09.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। 2008 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2811।

ਰਿਸ਼ੀ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਵਿਨੇਦ ਦਿਵਾਕਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਸ਼ੇਖਰ ਸਿੰਘ, ਅਰਜੁਨ ਦੀਵਾਨ, ਵਰੀਸ਼ਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਕਸ਼ੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਜਨ ਨਾਇਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2811 ਵਿੱਚ 10.09.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ /ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ - ਅਸਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਾਸਟ ਟਰੈਕ ਕੋਰਟ ਨੰਬਰ 2, ਹਾਥਰਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ "ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਇਹ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੁਰੇਸ਼ 'ਤੇ 28.01.2006 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਭੀਸ਼ਮਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ /ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ 1 - ਰਾਕੇਸ਼ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੀਸ਼ - ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4/25 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 - ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ - ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

3. ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2811 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

4. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 3 - ਅਨੀਸ਼ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਸੁਰੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

5. ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਸ਼ੀ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਦਿਵਾਕਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਜੁਨ ਦੀਵਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

5.1 ਸ਼੍ਰੀ ਰਿਸ਼ੀ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

5.2 ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 10:30 ਵਜੇ ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 10:00 ਵਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 29.01.2006 ਨੂੰ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

28.01.2006. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ PW2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

5.3 ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਸਨ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਏ 1 - ਰਾਕੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 - ਰਾਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

5.4 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ - ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਨੀਸ਼ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਓਕੂਲਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਭਾਵ, ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

5.5 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 'ਸਿਕ ਨੋਟ' ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ 'ਸਿਕ ਨੋਟ' ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਏ।

5.6 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਮਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੁਆਰਾ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ 'ਚਾਕੂ' ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ 'ਚਾਕੂ' ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 'ਖੰਜਰ' ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5.7 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਖੰਜਰ' ਅਤੇ 'ਚਾਕੂ' ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ. ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 (ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ) ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਲੀਨ-ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5.8 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਗੋਲੀ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਸੀ।

5.9 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਨਵਰੀ, 2006 ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

5.10 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

6. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਦਿਵਾਕਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ / ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਤੋਂ ਉਲਟ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਸਦ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6.3 ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਚਾਅ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ PW5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

6.4 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 28.01.2006 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 'ਬਿਮਾਰ ਨੋਟ' ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

6.5 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰਾਂ/ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

6.6 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

7. ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਜੁਨ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 - ਰਾਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 - ਸੁਰੇਸ਼ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੋਗੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਾਬੀਰ ਸਿੰਘ, (2017) 11 ਐਸਸੀਸੀ 195 ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, (2018) 8 ਐਸਸੀਸੀ 127, ਕਿ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਾ ਜਾਣ।

7.1 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲੀ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਮੋਹਨ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ, (2017) 4 ਐਸਸੀਸੀ 161 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਪਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਥਿਆਰ/ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਏ 1 ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ - ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ.

7.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਏ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਚਾਕੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ, ਡਾਕਟਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ - ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਤੁਰੰਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ.

7.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਹਨ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

8. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮਿਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਵੇਖੀ। ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਛੋਟੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 'ਸਿਕ ਨੋਟ' ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ, ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਮਾਰ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਦਾਲਤ ਪਹੁੰਚੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 15 ਤੋਂ 20 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

10. ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ/ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ। ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

11. ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲੀ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਇਰ ਆਰਮ/ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਤਲ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਤਲ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੋਈ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 1-ਰਾਕੇਸ਼ ਨੇ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਸੱਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਸਨ. ਇਸ ਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਏ 1 ਨੇ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ.

12. ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੁਆਰਾ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 ਤੱਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

13. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ/ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ 'ਚਾਕੂ' ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 'ਖੰਜਰ' ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ 'ਚਾਕੂ' ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਾਕ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ / ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਚਾਕੂਆਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ. ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 ਤਿੱਖੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ. ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 8 ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਗਵਾਹ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ.

14. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ-1 ਵਿਚਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੀ ਏ 1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ /ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-1 ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਏ 1 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ - ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Manjeet Singh
MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669